

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/36/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121011818
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8121011818.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Mariána Sninského a Mgr. Iva Maruščáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 30.11.2023, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/89/2021 zo dňa 24.05.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov uznal obžalovaného A. B. za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

- dňa 21.08.2021 v čase okolo 21:20 hod. v C. počas transportu záchranej zdravotnej služby do FNsP Prešov na vyšetrenie vo vozidle pod vplyvom alkoholu fyzicky napadol jedného zo zdravotníkov záchranej služby a to D. E., tým spôsobom, že keď vozidlo rýchlej zdravotnej služby zastavilo v pavilóne FNsP pred urgentným príjmom, začal obvinený bezdôvodne kopať nohami a udierať svojimi rukami do prístrojov a iného vybavenia sanitky, v čom sa mu posádka vozidla snažila zabrániť a preto sa ho snažili spacifikovať a upokojiť, kde v jednom momente takto nepokojný pacient trafil svojou nohou do pravej ruky D. E., následkom čoho mu spôsobil zlomeninu bázy posledného článku 5. prsta pravej ruky s posunom úlomku s dobou liečenia 6 až 9 týždňov.

Za to mu súd prvého stupňa uložil podľa § 156 ods. 3 Tr. zákona, za použitia § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona, pri existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona a existencii príťažujúcich okolností podľa § 37 písm. m/, písm. h/ Tr. zákona, § 42 ods. 1, § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov, ktorého výkon podmienene odložil podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona na skúšobnú dobu 4 (štyroch) rokov. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušil výrok o treste uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 0T/108/2022 zo dňa 30.05.2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie okresný prokurátor, avšak len proti výroku o treste, ktoré následne bližšie písomne odôvodnil. Poukázal na to, že obžalovaný bol osemkrát súdne trestaný v rokoch 2012, 2013, 2014, 2017, 2018, 2019 a 2022, vo väčšine prípadov za majetkovú trestnú činnosť, za čo bol päťkrát vo výkone trestu, pričom naposledy sa vrátil z výkonu trestu dňa 24.03.2020 a predmetný prečin ublíženie na zdraví spáchal dňa 21.08.2021, t.j. ani nie rok a pol po vrátení sa z výkonu trestu. Už z tohto krátkeho prehľadu bolo podľa prokurátora zrejmé, že nemôže byť pravdou to, čím okresný súd zdôvodnil uloženie trestu, dokonca pod dolnú hranicu trestnej sadzby a že takýto druh a výška trestu postačuje pre individuálnu ako aj generálnu prevenciu a nie je treba na obžalovaného pôsobiť trestom odňatia slobody spojeným s jeho výkonom. Ani doterajšie výkony

trestov nespĺnili tento účel a neprispeli k žiadnej náprave páchatel'a. Preto k takejto náprave by mohlo dôjsť iba ukladaním prísnejších trestov, čo podmienen  trest nie je. Okrem spomínaných odsúdení, obžalovaný vzhľadom k jeho veku sa dopustil 34 priestupkov, počnúc rokom 2016 a z toho v šiestich prípadoch sa jedná o priestupky proti občianskemu spoluna ivaniu podľa   49 priestupkového zákona, v dvoch prípadoch o priestupky majetkového charakteru podľa   50 priestupkového zákona, nehovoriac o priestupkoch podľa   47 a   48 priestupkového zákona. Z toho vyplývalo, že sa jedná o recidivistu a vysoko nedisciplinovan  osobu, ktorá je n chyln  k protiprávnemu a protispolo ensk mu konaniu bez známok nápravy a sebareflexie. Aj v tomto prípade obžalovaný do poslednej chvíľe popieral spáchanie skutku a k zmene došlo až na poslednom pojednávaní. O to viac nebolo možné súhlasíť s trestom, keď súd dokonca znížil trestn  sadzbu pod dolnú hranicu podľa č 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona. Okresný prokurátor bol názoru, že u ob . A. B. tak to postup bolo potrebn  považovať za nez konn  a v rozpore so základnými zásadami pre odkladanie trestov podľa č 34 ods. 1 a 4 Tr. zákona. Vzhľadom k vyššie uvedenému je závažnosť konania obžalovaného vysok  a neustále sa zvyšuje páchaním už aj násilnej trestnej činnosti. Bolo zrejmé, že Okresný súd Prešov pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu náležite nezohľadnil tieto skutočnosti a uložil obžalovanému neprimerane nízky trest. Okresný prokurátor preto navrhol, aby Krajský súd v Prešove zrušil napadnut  rozsudok Okresného súdu Prešov, čo do výroku o treste a obžalovanému A. B. uložil prísnej i a to nepodmienen  trest odňatia slobody.

Na základe takto riadne a včas podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia č 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým okresný prokurátor podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vyt kan , ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa č 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k nasledovným záverom.

V prvom rade odvolací súd konštatuje, že odvolanie okresného prokurátora smerovalo len proti výroku o treste, preto preskúmal len napadnut  výrok o treste.  o sa týka výroku o vine, tento odvolaním napadnut  nebol, pričom obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní dňa 24.05.2023 po zákonnom pou en  podľa č 257 ods. 1 Tr. poriadku vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, ktor  sa mu kladie za vinu. Prijat  vyhlásenie o vine navrhli aj zvyšn  strany. Toto vyhlásenie súd prvého stupňa podľa č 257 ods. 7, ods. 8 Tr. poriadku prijal a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná, vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Krajský súd ďalej v tejto súvislosti uvádza, že skutok zodpovedá právnej kvalifikácii, ktorej sa vyhlásenie obžalovaného týka, vykonan  dokazovanie tiež poskytovalo dostato n  podklad pre to, aby súd vyhlásenie obžalovaného o tom, že nepopiera spáchanie skutku, prijal. Krajský súd tiež nezistil ani skutočnosti nasvedčujúce porušeniu práva obžalovaného na obhajobu, čo je jediným prípustným dovolacím dôvodom v prípade takéhoto vyhlásenia (  257 ods. 5 Tr. poriadku). Vo vzťahu k tomuto postupu teda neboli zisten  žiadne pochybenia.

Odvolací súd teda preskúmal odvolaním napadnut  výrok o treste, pričom dospel k záveru, že tento je z konn  a vecne spr vn  a to z nasledujúcich dôvodov.

Odvolací súd po splnen  prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní potrebn  dôkazy vo vzťahu k otázke ukladania trestu, keď vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a to odpisom registra trestov, výpisom z Ústrednej evidencie priestupkov. Rovnako prvostupňov  súd výrok o treste v dostatočnej miere odôvodnil, keď uviedol, ktoré skutočnosti v súlade s ust.   34 Tr. zákona vzal do úvahy pri ukladaní trestu, akými úvahami sa riadil pri určovaní druhu a výmery trestu, vrátane skúmania existencie poľahčujúcich a priťau uj cich okolností.

Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol celkovo sedemkrát súdne trestan , z toho v štyroch prípadoch sa na neho hľadi, akoby nebol odsúden . Z Centrálnej evidencie správných deliktov a priestupkov Ministerstva spravodlivosti SR vyplýva, že obžalovaný má štyridsať záznamov na rôznych úsekoch správy veci verejných. Z lustrácie v Sociálnej poisťovni vyplýva, že obžalovaný nie je poberateľom žiadnej sociálnej dávky.

Aj krajský súd s poukazom na konkrétne okolnosti prípadu, ako aj osobu obžalovaného, obdobne ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že v tomto konkrétnom prípade na dosiahnutie účelu trestu, v súlade so

zásadami uvedenými v § 34 Tr. zákona, keď trest má plniť represívnu funkciu, ako aj úlohu individuálnej a generálnej prevencie a súčasne má predstavovať morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou, postačí aj uloženie trestu mimoriadne zníženého, pod jeho dolnú hranicu.

Trestný zákon stanovuje v prípade prečinu ublíženie na zdraví podľa § 156 ods. 3 Tr. zákona trestnú sadzbu od dvoch do piatich rokov. Správne súd prvého stupňa zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, teda že sa k trestnému činu priznal a úprimne ho oľutoval. Následne súd prvého stupňa zistil dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. m/, písm. h/ Tr. zákona, teda že bol v minulosti právoplatne odsúdený za trestný čin a dopustil sa viacerých trestných činov a zároveň, že ide o skutky spáchané v súbahu, lebo za skutok, za ktorý obžalovaného uznával vinným, bol spáchaný skôr ako bol vyhlásený iný odsudzujúci rozsudok a to právoplatný trestný rozkaz Okresného súdu Prešov sp. zn. OT/108/2022 zo dňa 30.05.2022. Nakoľko však prevažovali priťažujúce okolnosti, správne súd prvého stupňa upravil trestnú sadzbu v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zákona a pri ukladaní trestu vychádzal z takto upravenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody vo výmere 3 až 5 rokov. Prvostupňový súd považujúc, že obžalovaný urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku, znížil trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu v zmysle § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov, ktorý podmienične odložil a určil mu skúšobnú dobu v trvaní štyroch rokov, s ktorým postupom sa stotožnil aj krajský súd. Nakoľko okresný súd ukladal súhrnný trest v zmysle § 42 ods. 2 Tr. zákona, zrušil výrok o treste uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. OT/108/2022 zo dňa 30.05.2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovaný pred súdom prvého stupňa nepopieral spáchanie skutku. Už len táto skutočnosť môže fakultatívne, byť v určitých prípadoch po zvážení konajúceho súdu, dôvodom pre mimoriadne zníženie trestu per analogiam podľa § 39 ods. 2 písm. d/ Tr. zákona. V tejto súvislosti, k možnosti (nie obligatórnej povinnosti) mimoriadneho zníženia trestu v prípade súdom prijatého vyhlásenia o vine, krajský súd dáva do pozornosti stanovisko Najvyššieho súdu SR R 44/2017, v zmysle ktorého, „ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maius (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel' (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu“. Vzhľadom na existenciu vyššie uvedených okolností odôvodňujúcich mimoriadne zníženie trestu sa krajský súd stotožnil s aplikáciou § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona.

Krajský súd pri rozhodovaní, či sú splnené podmienky pre podmieničný odklad výkonu trestu, vychádzal aj z okolností prípadu, keď samotný poškodený vypovedal, že obžalovaný v sanitke zaspal a keď zastavili pred nemocnicou, prebral sa a robil pohyby, ktorými mohol poškodiť prístroje, preto sa ho snažili upokojiť, pritom poškodený nechtiac zasiahol do prsta. Útok teda nesmeroval vyslovene proti záchranárom. V uvedenej veci vykonával obžalovaný väzbu od 02.04.2023 do 24.05.2023. Navyše v súčasnej dobe žije s družkou a na verejnom zasadnutí deklaroval snahu viesť riadny život, s družkou čaká dieťa. Za takýchto okolností bol potom aj krajský súd toho názoru, že je možné výkon trestu podmienične odložiť.

Práve trest odňatia slobody vo vyššie uvedenej výmere s podmieničným odkladom, je podľa názoru krajského súdu trestom zákonným a primeraným, v dostatočnej miere naplní účel trestu a je spôsobilý odradiť obžalovaného do budúcnosti od protiprávneho konania, zabezpečiť jeho prevýchovu a nápravu tak, ako to má na zreteli Trestný zákon.

V súlade s vyššie uvedenými dôvodmi a právnymi úvahami preto krajský súd postupom podľa § 319 Tr. poriadku odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.